

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

R.P. Richardi Lyncei ... Vniversa Philosophia Scholastica

Complectens Physicam, siue Scientiam de Corpore naturali

Lynch, Richard

Lvgdvni, 1654

V. An cælum suapte natura sit corruptibile?

[urn:nbn:de:hbz:466:1-95236](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-95236)

Cuius ratio à priori est: quia vel ille motus est naturalis; & sic erit semper vniformis, cum natura æqualitatis, ac tenoris amans sit: vel est ab extrinseco, scilicet à Deo, aut intelligentia: & sic multo minus auius esse poterit, aut erraticus, quæ videlicet est alterutrius agentis perfectio.

CAPVT V.

An Cælum suapte natura sit corruptibile?

19. **P**Artem affirmatiuam tuentur nec pauci, nec indocti Authores: præterquam enim quod ei subscribunt Stoici, Platonici, omnesque Philosophi Aristotele antiquiores; eam iam pridem à scholis exterminatam in lucem iterum reuocarunt plures nostri sæculi Mathematici, & reliquorum facile princeps P. Chrysosthorus Clavius in sphaera eam velut magis probabilem amplectitur. In eadem etiam sententia est P. Martinus Delrius insignis Scripturæ interpres in c. 1. Genesios, ubi pro ea laudat Theodoretum, Basilium, Ambrosium, Damascenum, Iustinum, Irenæum, Chrysostomum, aliosque per plures Ecclesiæ Patres. Missis autem reliquorum testimoniis, vnus Chrysostomi verba tacere non libet: qui Hom. 10. ad populum Antiochenum sic fatur: *hic quidem colorum pulchritudinem narrans sic inquit: cæli enarrant gloriam Dei: alter verò demonstrans, quod etsi pulchrum & magnum, tamen est corruptibile sic inquit: initio tu Domine terram fundasti, & opera manuum tuarum sunt cæli, ipsi peribunt, & omnes sicut vestimentum veterascent, & sicut opertorium mutabis eos, & mutabuntur. Psalm. 101. Erratus paulo inferius: ipse de creaturis iterum omnibus disseram demonstrans quod non solus sol, sed & omnis mundus corruptibilis est.*

20. Primò ergo suaderi potest autoritate Patrum. Secundò, quia cæli aliquando peribunt, & corrumpentur: ergo suapte natura corruptibiles sunt. Consequentia perspicua est: cur enim Deus cælum aliquando corrumpendum, suapte tamen natura incorruptibile condidisset? an non satius esset illud corruptibile condidisse. Antecedens autem suaderetur, tum ex loco illo Psalmi 201. nuper citato, tum ex illo Ecclesiastici cap. 17. ibi: *quid lucidus sole? & hic deficiet: tum ex illo Lucæ 21. cælum, & terra transibunt, verba autem mea non transibunt.* Tum demum, vt aliis testimoniis supersecedam, ex illo Petri cap. 3. *cæli magno impetu transibunt, elementa verò calore soluentur.* Tertiò, quia quod quatuor primis qualitatibus inuicem contrariis compactum est, eo ipso corruptibile est: qua ratione corpora omnia sublunaria corruptioni obnoxia sunt: at cælestia corpora quatuor primis qualitatibus affecta esse, iis rationibus suaderi potest, quæ supra cap. 2. allatæ sunt. Quartò, quia tametsi cæli quatuor primis qualitatibus affecti non sint, adhuc eorum corruptibilitas probari potest: siquidem omne quod quatuor primas qualitates inuicem inimicas, & contrarias sibi vendicat, eo ipso corruptibile est ob bellum illud intestinum, quo nihil periculosius, aut ad interitum, & corruptionem accommodatius esse potest: ergo pari ratione, quod motus inuicem contrarios, & inimicos sibi vendicat, non poterit corruptibile esse. At cælum diuersis, contrariisque motibus agitari Astrologis procul-

R. P. Lyncei Philosophia Tom. II.

dubio credendum est. Quintò, ac postremo, vt alia argumenta leuiora prætermittam. Astra cælorum suapte natura corruptibilia sunt: ergo & cæli, quibus insunt; cum hi syderibus suis perfectioris naturæ, aut maioris incorruptionis esse nequeant. Consequentia perspicua est. Antecedens suadetur, quia stellæ aliquæ de nouo apparent, ac denuo euanescent, & corrumpuntur: inter quas celebris fuit illa, quæ in constellatione Cassiopeæ apparuit anno salutis nostræ 1571. & post biennium euanuit. Rursus vt refert D. Augustinus l. 21. de ciuitat. Dei c. 8. sydus Veneris dicitur semel mutasse figuram, cursum, atque magnitudinem: idque regnante Ogyge accidisse nobiles Astronomi perhibuerunt.

In contraria sententia cælis incorruptibilitatem annuente sunt cum Aristotele omnes ferme eius interpretes, & scholasticæ Theologiæ Doctores tantum non omnes, sequuti Dionysium c. 4. de diuin. nominib. Qui arguunt primò: quia vt docet Chrysostomus Hom. 10. ad populum Antiochenum non longè à fine, & experientia ipsa rerum omnium intereuntium constat, omnis corruptibilitas ex lucta, & discordia quatuor primarum qualitarum proficiscitur. At cælos quatuor illis qualitatibus distinctos esse suaderi potest iis argumentis, quæ supra cap. 2. fusè expensa sunt. Secundò, quia si lunæ orbis suapte natura corruptibilis esset, hæcenus corruptus esset; siquidem elementi voracis sibi vnde quaque suffusi, atque contigui vim, atque ardorem tot sæculis euadere non potuisset. Tertiò, quia ad perfectionem, ac ornatum vniuersi attinet, vt sicuti in eo sunt corpora animata, & corpora etiam inanimata; ita etiam in eo sint corpora corruptibilia, & corpora etiam corruptioni minimè subiecta. Quartò, quia cum mundus hic inferior ab illo superiori, ac cælesti tantopere dependeat, & perpetuo contineatur; non poterit hic non esse magis incorruptibilis, quam ille: propter quod enim vnum quodque tale & illud magis tale: at hic mundus inferior, ac sub lunaris quoad speciem naturaliter incorruptibilis est: ergo & ille quoad indiuiduum incorruptibilis naturaliter erit. Maior perspicua est. Minor declaratur, quia tametsi singulæ partes aquæ naturaliter corruptibiles sint; ac decursu tot sæculorum et ipsa corrumpuntur; quia tamen iis aliæ similes succedunt, eaque successio naturaliter impediri nequit, ideo aer quoad speciem incorruptibilis est: idque non solum de hoc elemento, sed etiam de reliquis omnibus pari ratione dicendum est. Quintò, quia forma substantialis ex genere suo, vt aiunt, perfectior est quouis accidenti materiali: at accedens aliquod materiale naturaliter incorruptibile reperitur, videlicet quantitas materiæ cœna: ergo etiam forma substantialis materialis naturaliter incorruptibilis neganda non est. Eiusmodi autem forma quæ nisi cœlestis esse potest? Sexto, quia non repugnat corpus aliquod suapte natura incorruptibile: at eo ipso quod non repugnet tale esse cælum credibilis est: nimirum cum id eius perfectio- ni, & pulchritudini magis conueniat. Tandem huius sententiæ argumentum omnium optimum est experientia tot sæculorum, quibus abque vlla mutatione, aut vicissitudine substantiali sua cælo semper forma constat: cum tamen hic inferior mundus tot, tantasque vices habeat, & nunquam in eodem statu permaneat.

Ff 2

CAP